

## Arrest

nr. 299 052 van 20 december 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAEREWYCK  
Antwerpsesteenweg 165/2  
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 9 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. VAEREWYCK en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen heeft u de Surinaamse nationaliteit en bent u afkomstig uit Marowijne, Suriname. Op 9 februari 2022 diende u uw eerste verzoek om internationale bescherming in, waarbij u het volgende verklaarde. U woonde in de hoofdstad Paramaribo en werkte als leerkracht op een lagere school waar veel rijkeluijskinderen zaten. U kreeg in 2016 een relatie met (...), die uitmondde in een situatie waarbij u veelvuldig seksueel werd misbruikt en fysiek mishandeld. U diende klacht in bij de politie, maar zij ondernam niets. U reisde met uw toen minderjarige zoon (...) op 22 oktober 2018 per vliegtuig naar België.*

*U diende vier maal een aanvraag tot gezinshereniging met uw zus in (op 27.03.2019, 16.10.2019, 22.07.2020 en 26.08.2021) en éénmaal een regularisatieaanvraag (op 08.06.2021). Uiteindelijk verzocht u om internationale bescherming. Op 16 juni 2022 werd uw eerste verzoek geweigerd door het Commissariaat-generaal. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.*

*Zonder het land te hebben verlaten diende u op 27 juli 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwees opnieuw naar de seksuele en fysieke mishandelingen waarvan u in het verleden slachtoffer werd en verklaarde dat u niet in bedreiging wil leven met uw zoon. U voegde toe dat u gezondheidsproblemen heeft (u kreeg vroeger jaarlijks bloedtransfusies, en sinds september halfjaarlijks), en dat men in Suriname aan zijn lot wordt overgelaten indien men niet over voldoende financiële middelen beschikt. Bovendien heeft uw zoon u in augustus 2022 verteld dat hij homoseksueel is, iets wat niet wordt aanvaard in Suriname. Op 25 januari 2023 werd uw tweede verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal ontvankelijk verklaard.*

*Bij een eventuele terugkeer naar Suriname vreest u dat uw zoon er niet zal worden aanvaard en dat hij zal worden mishandeld. U vreest dat u scheef bekeken zal worden omwille van het hebben van een homoseksuele zoon.*

*Ter ondersteuning van uw tweede verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een stemopname van uw zoon waarin hij zijn verhaal doet; een video van een jongen die wordt geslagen; en enkele krantenartikelen over problemen van homoseksuelen in Suriname.*

## **B. Motivering**

*Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Gelet op uw wedervaren in Suriname gaf u er de voorkeur aan om door een vrouwelijke medewerker gehoord te worden. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd u door een vrouwelijke medewerker rechtstreeks in het Nederlands, zonder tussenkomst van een tolk, gehoord.*

*Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.*

*Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Zo werd u in het kader van uw tweede verzoek*

*om internationale bescherming andermaal gehoord, met name in voorafgaand onderzoek, door een vrouwelijke medewerker. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er ook bij uw tweede verzoek om internationale bescherming niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal afgewezen werd omdat uw gedrag (u diende pas meer dan drie jaar na uw komst naar België een eerste verzoek om internationale bescherming in) onverenigbaar was met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Bovendien toonde u niet aan dat u voor uw problemen met Sunil Kalloe geen of onvoldoende beroep kon doen op de in Suriname aanwezige autoriteiten. Hiertegen tekende u geen beroep aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast.*

*Voor wat betreft de mishandeling waarvan u in het verleden slachtoffer werd, wordt vastgesteld dat u geen enkele verklaring aflegde of documenten neerlegde die een nieuw licht kunnen werpen op de beoordeling*

die werd gemaakt bij uw eerste verzoek (verklaring volgend verzoek, vraag 20). De door u aangehaalde medische problemen, waarvoor u meent niet de nodige verzorging te kunnen krijgen in Suriname wanneer je niet kan betalen (verklaring volgend verzoek, vragen 13, 19, 20, 21; CGVS 5 januari 2023 p. 3), houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Aangaande de (beweerde) homoseksuele geaardheid van uw zoon die u aanhaalt in uw volgend verzoek en waarvoor u in eigen hoofde louter vreest dat men u in Suriname slecht zal bekijken en negatief over u zal spreken (CGVS, p. 6), werd ten aanzien van uw zoon een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat de door hem aangehaalde homoseksualiteit ongeloofwaardig wordt geacht, gebaseerd op onder meer een aantal voorname inconsistenties tussen jullie versies betreffende zijn coming out moment. Gezien uw eigen vrees ter zake volledig gestoeld is op de door u ingeroepen homoseksualiteit van uw zoon, daar waar deze ongeloofwaardig is bevonden, kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan uw vrees hierom.

De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande appreciatie. De stemopname van uw zoon is een loutere weergave van een ongeloofwaardig bevonden asielmotief. De video van een jongen die geslagen wordt, mist elke context en toont niet aan waarom hij dit gebeurt. Bovendien werd dit enkel neergelegd om de algemene situatie jegens homoseksuelen in Suriname te duiden, daar waar de homoseksuele geaardheid van uw zoon ongeloofwaardig geacht wordt. Ook de artikelen hebben enkel betrekking op de algemene situatie voor de LGBT-gemeenschap in Suriname. Daarnaast stuurde u op 11 en 12 maart 2023 verschillende weblinks door via mail. Deze stukken kunnen, net zoals audio- en videobestanden, omwille van technische en cyberveiligheidsredenen niet weerhouden worden. Deze weblinks werden evenmin voorzien van een gedetailleerde uitleg met betrekking tot de inhoud hiervan. Er werd u de mogelijkheid gegeven de inhoud van deze weblinks nadien per drager of brief over te maken aan het CGVS, iets wat u naliet te doen. Bijgevolg kan het CGVS geen enkele uitspraak doen over de door u doorgestuurde weblinks d.d. 11 en 12 maart 2023.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel voert verzoekster de schending aan van:

- “- Artikelen 3, 6 en 13 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden
- Artikel 3, 4 en 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie,
- Artikel 4 Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming
- Art. 15 Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de administratieve beslissingen
- Artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en het verwijderen van de vreemdelingen.
- Beginsel van behoorlijk bestuur, waaronder, het rechtsmatige vertrouwensbeginsel, het beginsel van redelijkheid en het beginsel van zorgvuldigheid
- De rechten van verdediging.”

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. Vooreerst geeft verzoekster te kennen dat de beslissing nietig en ongeldig is of werd genomen, omdat de aan verzoekster overgemaakte beslissing geen datum, geen handtekening en geen vermelding van wie de beslissing heeft genomen, bevat, waardoor het recht van verdediging met de voeten werd getreden. Het is voor verzoekster aldus niet mogelijk om na te gaan of de beslissing wel werd genomen door een bevoegd ambtenaar die als gemachtigd ambtenaar voor de commissaris-generaal kon optreden. Uit de aan verzoekster overgemaakte beslissing is er geen enkele verwijzing te vinden naar om het even welke ambtenaar, alsook maakt de kennisgeving enige controle onmogelijk nopens wie die kennisgeving deed en of die persoon daartoe de vereiste machtiging bewaarde. De kennisgeving bevat enkel een handtekening en initialen, doch daaruit kan niets worden afgeleid. Bovendien kan uit de kennisgeving niet worden afgeleid (noch rechtgezet) door wie de effectieve beslissing werd genomen.

Elk optreden van een overheid dient zijn oorsprong te vinden in wettelijke bepalingen die haar bevoegdheden toekent. Wanneer een overheid optreedt op een domein dat niet aan haar bemoeiing is overgelaten, is er sprake van machtsoverschrijding. De bevoegdheid van de steller van de akte is een kwestie die de openbare orde raakt. Hieraan kan men verbinden dat op grond van de vermeldingen van de akte moet kunnen worden nagegaan of zij werd opgesteld door een bevoegde ambtenaar aangezien er geen vermoeden bestaat dat de akte uitgaat van de bevoegde ambtenaar.

Door het feit dat een ambtenaar een beslissing ondertekent, eigent hij zich de beslissing toe en authentificeert hij deze; hiermee toont hij aan dat hij degene is die de beslissing heeft getroffen. Het geheel, namelijk de vermelding van naam en graad van de ambtenaar en de handtekening van deze ambtenaar, maakt dat nagenoeg volledig is bewezen dat de bevoegde ambtenaar de beslissing heeft getroffen.

De thans bestreden beslissing zoals deze aan verzoekster ter kennis werd gebracht, bevat blijkens het ingediende verzoekschrift geen naam, geen graad en geen handtekening van de ambtenaar die de thans beslissing heeft genomen.

In het administratief dossier bevindt zich echter ook een exemplaar van de thans bestreden beslissing waarop wel degelijk een naam, graad en handtekening van de ambtenaar die de thans bestreden beslissing heeft genomen, staat vermeld. De bestreden beslissing werd *in casu* genomen door mevrouw Sophie Van Balberghe, de commissaris-generaal, en werd evenzeer door haar ondertekend.

De Raad stelt, gelet op hetgeen voorafgaat, vast dat de *in casu* bestreden beslissing dan ook geen substantieel vormgebrek vertoont waardoor de Raad wel degelijk in de mogelijkheid is wettelijk te controleren wie de werkelijke auteur is van de bestreden beslissing en of deze hiertoe de vereiste bevoegdheid heeft. De Raad kan het verzoek om vernietiging dan ook niet inwilligen.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekster evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

*“Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er ook bij uw tweede verzoek om internationale bescherming niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal afgewezen werd omdat uw gedrag (u diende pas meer dan drie jaar na uw komst naar België een eerste verzoek om internationale bescherming in) onverenigbaar was met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Bovendien toonde u niet aan dat u voor uw problemen met Sunil Kalloe geen of onvoldoende beroep kon doen op de in Suriname aanwezige autoriteiten. Hiertegen tekende u geen beroep aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast.*

*Voor wat betreft de mishandeling waarvan u in het verleden slachtoffer werd, wordt vastgesteld dat u geen enkele verklaring aflegde of documenten neerlegde die een nieuw licht kunnen werpen op de beoordeling die werd gemaakt bij uw eerste verzoek (verklaring volgend verzoek, vraag 20). De door u aangehaalde medische problemen, waarvoor u meent niet de nodige verzorging te kunnen krijgen in Suriname wanneer je niet kan betalen (verklaring volgend verzoek, vragen 13, 19, 20, 21; CGVS 5 januari 2023 p. 3), houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.*

*Aangaande de (beweerde) homoseksuele geaardheid van uw zoon die u aanhaalt in uw volgend verzoek en waarvoor u in eigen hoofde louter vreest dat men u in Suriname slecht zal bekijken en negatief over u zal spreken (CGVS, p. 6), werd ten aanzien van uw zoon een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat de door hem aangehaalde homoseksualiteit ongeloofwaardig wordt geacht, gebaseerd op onder meer een aantal voorname inconsistenties tussen jullie versies betreffende zijn coming out moment. Gezien uw eigen vrees ter zake volledig gestoeld is op de door u ingeroepen homoseksualiteit van uw zoon, daar waar deze ongeloofwaardig is bevonden, kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan uw vrees hierom.*

*De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande appreciatie. De stemopname van uw zoon is een loutere weergave van een ongeloofwaardig bevonden asielmotief. De video van een jongen die geslagen wordt, mist elke context en toont niet aan waarom hij dit gebeurt. Bovendien werd dit enkel neergelegd om de algemene situatie jegens homoseksuelen in Suriname te duiden, daar waar de homoseksuele geaardheid van uw zoon ongeloofwaardig geacht wordt. Ook de artikelen hebben enkel betrekking op de algemene situatie voor de LGBT-gemeenschap in Suriname. Daarnaast stuurde u op 11 en 12 maart 2023 verschillende weblinks door via mail. Deze stukken kunnen, net zoals audio- en videobestanden, omwille van technische en cyberveiligheidsredenen niet weerhouden worden. Deze weblinks werden evenmin voorzien van een gedetailleerde uitleg met betrekking tot de inhoud hiervan. Er werd u de mogelijkheid gegeven de inhoud van deze weblinks nadien per drager of brief over te maken aan het CGVS, iets wat u naliet te doen. Bijgevolg kan het CGVS geen enkele uitspraak doen over de door u doorgestuurde weblinks d.d. 11 en 12 maart 2023."*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekster geeft te kennen dat er ten onrechte wordt gesteld dat geen rekening zou moeten gehouden worden met de naar aanleiding van een vorig verzoek tot internationale bescherming ingeroepen elementen. Verzoekster meent dat de aangehaalde feitelikheden wel degelijk nog mee in aanmerking dienen te worden genomen om samen met de nieuwe aangehaalde en voorgebrachte elementen te worden bekeken en beoordeeld.

De Raad is echter niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig verzoek om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot verzoeksters vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

Uit de bestreden beslissing blijkt afdoende dat verzoekster geen enkel concreet element bijbrengt dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op

grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoekster niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermog voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

In weerwil tot wat verzoekster voorhoudt werden de door haar aangehaalde medische problemen niet geminimaliseerd. Terecht werd vastgesteld dat de door verzoekster aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Overigens werd verzoekster er ook op gewezen welke procedure zij dient te volgen om een machtiging tot verblijf te bekomen voor haar medische problemen. Hoewel verzoekster van mening is dat het gebrek aan opvang en juiste medische begeleiding elementen zijn die mee in aanmerking dienden te worden genomen om haar het vluchtelingenstatuut toe te kennen, toont zij de nexus met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, en/of met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet niet aan.

Waar zij van mening is dat de homoseksualiteit van haar zoon ten onrechte in twijfel wordt getrokken, wordt verwezen naar arrest nr. 299 051 van 20 december 2023, waaruit blijkt dat de Raad in navolging van het Commissariaat-generaal evenmin geloof kon hechten aan de door verzoekster zoon beweerde homoseksualiteit en de nood aan internationale bescherming op basis hiervan.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar verzoek om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan de beweerde homoseksualiteit van haar zoon. Gelet op het arrest nr. 299 051, dat gewezen werd in hoofde van verzoekers zoon, kan dan ook in hoofde van verzoekster op basis van deze beweerde homoseksualiteit geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

De verwijzing naar algemene informatie in het verzoekschrift, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke.

Verzoekster kan ook niet worden gevolgd in haar stelling dat de voorgelegde documenten, stukken, en verwijzingen buiten beschouwing worden gelaten en worden geminimaliseerd. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de door verzoekster neergelegde stukken werden beoordeeld door de commissaris-generaal. Deze beoordeling wordt voor de duidelijkheid hier hernomen:

*“De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande appreciatie. De stemopname van uw zoon is een loutere weergave van een ongeloofwaardig bevonden asielmotief. De video van een jongen die geslagen wordt, mist elke context en toont niet aan waarom hij dit gebeurt. Bovendien werd dit enkel neergelegd om de algemene situatie jegens homoseksuelen in Suriname te duiden, daar waar de homoseksuele geaardheid van uw zoon ongeloofwaardig geacht wordt. Ook de artikelen hebben enkel betrekking op de algemene situatie voor de LGBT-gemeenschap in Suriname. Daarnaast stuurde u op 11 en 12 maart 2023 verschillende weblinks door via mail. Deze stukken kunnen, net zoals audio- en videobestanden, omwille van technische en cyberveiligheidsredenen niet weerhouden worden. Deze weblinks werden evenmin voorzien van een gedetailleerde uitleg met betrekking tot de inhoud hiervan. Er werd u de mogelijkheid gegeven de inhoud van deze weblinks nadien per drager of brief over te maken aan het CGVS, iets wat u naliet te doen. Bijgevolg kan het CGVS geen enkele uitspraak doen over de door u doorgestuurde weblinks d.d. 11 en 12 maart 2023.”* Hieruit blijkt dan ook niet dat de neergelegde stukken zonder meer buiten beschouwing werden gelaten of geminimaliseerd. Verzoekster brengt ook geen enkel concreet element bij dat bij machte is op deze specifieke vaststellingen een ander licht te werpen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten om de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn, zoals door verzoekster wordt gesuggereerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Verzoekster toont niet aan dat er in Suriname sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Er blijkt evenmin dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF